

विचारशीलता

Vichārshīlatā

Cnota od Gurumayi Chidvilasandy
na 24 czerwca 2026 roku

Komentarz Ben Williams

Na świetlistym firmamencie przymiotów, jakie Gurumayi podała w czerwcu do przeanalizowania i nauki praktykującym Siddha Jogę oraz nowym osobom poszukującym, Gurumayi ukazała nam nową gwiazdę. Z okazji swoich urodzin przypadających na dwudziesty czwarty czerwca przekazała nam cnotę vichārshīlatā.

Przyjrzyjmy się bliżej tej wyjątkowej zalecie, wspólnie, aby mogła świecić pełnym blaskiem na nocnym niebie naszej świadomości.

Każde słowo niesie ze sobą unikalne odcienie znaczeniowe właściwe dla języka, z którego pochodzi. Nie inaczej jest w przypadku słowa vichārshīlatā w języku hindi, które stanowi połączenie wyrazów vichār oraz shīlatā. Słowo shīlatā oznacza posiadanie jakiejś cechy, usposobienia lub charakteru. Vichār odnosi się do refleksji, rozwagi, roztropności, rozumowania i umiejętności rozróżniania. Wyraz złożony vichārshīlatā opisuje osobę głęboko refleksyjną, która idzie przez życie, kierując się bystrą inteligencją oraz prawym sumieniem, i która postępuje w sposób przemyślany zarówno w myślach, jak i w czynach.

Lubię przyglądać się słowom z różnych stron, w celu lepszego zrozumienia ich sensu — szczególnie dlatego, że znalezienie idealnego

odpowiednika w innym języku bywa nie lada wyzwaniem. Taka trudność bez wątpienia pojawia się przy próbie przetłumaczenia słowa vichārshīlatā.

Pomimo to, angielskie słowo thoughtfulness w elegancki sposób przybliża jego znaczenie. Ta głęboka rozważa jest potencjałem, z którym rodzi się każda żywa istota, jednakże rozkwita ona w pełni dopiero dzięki świadomemu jej pielęgnowaniu i postawie ucznia.

Tymczasem w specyficznym charakterze współczesnego świata rozważa staje się wartością coraz bardziej deficytową.

Czy też to zauważyliście?

Sytuacja ta wiąże się, po części, z szybkim rozprzestrzenianiem się technologii i dyskursów dzielących i izolujących ludzi oraz społeczności. Budowanie wzajemnych harmonijnych relacji z ziemią i naszymi bliźnimi — więzi zakorzenionych w cierpliwości, receptywności i zrozumieniu — zawsze było szlachetnym przedsięwzięciem. To dążenie jest dzisiaj coraz bardziej aktualne.

W naszym życiu coraz większą rolę odgrywają technologie, które zawężają naszą uwagę i promują skupienie na sobie: pojęcie „ja” czy „mnie” zaczyna brać górę nad życzliwością i troską, jakimi moglibyśmy otoczyć innych. Przy funkcjonowaniu w takiej rzeczywistości łatwo popaść w zniechęcenie. W gruncie rzeczy, patrząc na naszą codzienność i to, co dzieje się obecnie na świecie, znacznie bliżej jesteśmy obeznani z przeciwieństwem vichārshīlatā — bezmyślnością, bezrefleksyjnością.

W indyjskiej tradycji filozoficznego rozumowania eliminacja stanowi powszechną metodę precyzowania lub wyjaśniania pojęć. Żeby właściwie

zidentyfikować krowę pasącą się na pastwisku, pomocne może być najpierw upewnienie się, że nie jest koniem. Aby w pełni docenić, czym jest i z czym wiąże się rozwaga, wykluczmy najpierw jej przeciwieństwo.

Osoba bezmyślna, pozbawiona rozwagi, wyrabia sobie zdanie momentalnie. Wyciąga pochopne wnioski, odruchowo. Ocenia innych, z pewnością siebie. Po czym często następuje seria mentalnych wyroków — postrzeganie innych przede wszystkim jako zestawu przewidywalnych wzorców i zgodny z tym ich osąd. I choć takie natychmiastowe szufladkowanie ludzi może z pozoru wydawać się „efektywne”, w rzeczywistości wyczerpuje nasze cenne zasoby czasu i energii. A to dlatego, że brak rozwagi powoduje uwikłanie w schematy cierpienia, zmuszając do ciągłej walki ze światem takim, jakim jawi się on w umyśle. Na szczęście mamy alternatywę w postaci innego sposobu patrzenia — pełne współczucia dostrzeganie w każdej osobie istoty rozwijającej się, która jest także ucieleśnieniem boskiej energii.

Rozwaga, a także wszystkie inne przymioty, które kontemplujemy i praktykujemy w tym miesiącu, stanowi integralny element celu, do którego prowadzi ścieżka Siddha Jogi: jīvanmukti, czyli wyzwolenia w tym życiu. Cnoty te zyskują na tej ścieżce prawdziwe życie, ponieważ nasze wysiłki zmierzające do ich kultywowania pozostają we wzajemnej relacji z łaską Guru, błogosławieństwem linii Siddhów oraz źródłem mądrości i oparcia we wspólnocie sanghi Siddha Jogi.

Z mojego doświadczenia wynika, że kiedy świadomie pracujemy nad sobą — poprzez systematyczną sadhanę Siddha Jogi — dzieje się coś niezwykłego. Umysł zyskuje elastyczność. Oddech staje się swobodny.

Schematy myślowe przepływające przez umysł i kształtujące nasz krajobraz mentalny mają tendencję do kostnienia. Jednak inny charakter

ma umysł, który wibruje mantrą, który jest przeniknięty najwyższymi częstotliwościami tkwiącymi w naturze jej sylab. Inny charakter ma umysł, który jest zanurzony w medytacji, w znakomitej mocy spokoju. Inny charakter ma umysł, który został oczyszczony naukami Guru, w tej niesamowitej złotej kopalni mądrości i łaski. Taki umysł staje się stale odnawialnym źródłem energii.

Być może znacie to powiedzenie, nawiązujące do analogii podanej przez rzymskiego poetę Owidiusza: „Kropla draży kamień nie siłą, lecz częstym spadaniem”. Wytrwałym wglądem w siebie i praktyką duchową zyskujemy sposób i możliwość kultywowania umysłu, który jaśniej cnotą vichārshīlatā – rozwagą. Pragniemy przywrócić umysłowi jego pierwotną nieskazitelną naturę i czynimy to z radością. Chcemy obudzić w nim otwartość i receptywność, a osiągamy to przez dogłębne słuchanie. Pragniemy wydobyć z umysłu zdolność rozróżniania oraz właściwą mu ciekawość, a czynimy to, zakochując się w chwili obecnej. W tym procesie uwalniamy się od ograniczających nas przekonań. Zbieramy wtedy obfite żniwo. Jak najlepiej korzystamy ze swojego wrodzonego potencjału dla zyskania tej promiennej cnoty.

Z biegiem czasu, dzięki włożeniu w to odpowiedniego rodzaju wysiłku, rozwaga staje się naszą drugą naturą. A jeśli kiedykolwiek zauważymy, że osłabła – gdy ta piękna zaleta zbyt długo nie była używana – zawsze możemy ją przywrócić. Zadbać o to, by każdego dnia i każdej nocy świadomie wybierać postawę pełną rozwagi. Kiedy nosimy w sobie ten bezcenny dar, jakim jest vichārshīlatā, i stosujemy ją w praktyce, prowadzi nas ku życiu pełnemu głębi i znaczenia. Rozwaga przyciąga rozwagę; gdy dzielimy się ze światem zrozumieniem i dobrą wolą, on odzwierciedla nam te same przymioty.

Całym sercem przyjmijmy od Gurumayi urodzinowy dar tej zalety. Obyśmy odkryli i wciąż na nowo odnajdywali moc *vichārshīlatā*, tej błyszczącej gwiazdy na naszym własnym firmamencie pozytywnych cech. Pozwólmy, aby jej mieniące się barwami światło rozeszło się łagodnie po ciemnych zakamarkach serca, po całym naszym świecie. Krok po kroku, rozwijając po kolei swoje zalety, jedną po drugiej, możemy ten świat napęłnić światłem.

Afirmacja:

Zobowiązuję się do utrzymywania płonącego światła *vichārshīlatā*.

